

вени. *Д.* 83, 4—5. Не си ли зароявалъ въ земята злато-то на сироти и вдовици. *Рш.* 98. А ако намѣра само сто гроша? И тѣхъ ща да за рова въ градина-та,—въ гърнето ща да ги тура и ща да ги закопая. *З.* 164. Сейна-та влачулка много по-вѣрно зарава семе-то и по-рѣдовно нежели обыкновенна-та влачулка. *Л. Д.* 1876 *р.* 66. 2) окопаю, окапываю, взрою, взрываю: Лозіе посадено есенъ прѣзъ зимѣ-тъ трѣбува да стоп заровено съ прѣстъ, а пролѣтъ-тъ да ся отрови. *Л. Д.* 1871 *р.* 233. Тия дупки заровять отгорѣ съ слама и съ прѣстъ. *ib.* 233. А есенъ заровѣтъ лозие почти до върха. *Пк.* 73. Едно стравище или орница... ако ся заоре и зарови. *Л. Д.* 1872, 237. 3) посажу на мель (о корабль): Зарови ги (корабы) въ пясъкъ. (*Буря посадила насады на мель*). *Р.* 68. 4) засуну: Зарови раѣтъ-тъ си въ джебове-тъ отстрана на овехтелни си палтонъ. *Л. Д.* 1875 *р.* 130.

Зародѣкъ *с. м.* пыльникъ: Цвѣтя-та на Чайно-то растение имать въ себѣ си повече отъ 200 мустеци (*Stamen*) съ голѣми жалти зародци (топченца). *З.* 204.

Зародѣкъ *м. св.* произведу на свѣтъ. **Зараждамъ** *м. да.* произвожу на свѣтъ: Тамо обитающе зародиха и четири еще чада. *Гн.* 241. Но една зараждана страсть (*une passion naissante*) и кой-то той самъ не съзнаваше, правеше го съвсѣмъ другий чловѣкъ. *Т.* 106.

Заронѣ *м. св.* 1) сроню: Съ криле затрепнаа, цвѣт-отъ зарониле, Цвѣт-отъ зарониле, риза напрашилe. *М.* 379. 2) (о слезахъ) начну проливать: Той заруни, той заруни ситни дребни сълзи. Кѣту ситявъ маргаръ чикъ ду черна зима. *Ч.* 305.

Зароси ми роса падеть роса; заморосить (о мелкомъ дождѣ): Ми повеа силенъ ветаръ, Ми зароси ситна роса. *М.* 73. Нещо роса да не ми заросить, Нещо ветаръ да не ми повентъ, Да огардять свила и коприна. *М.* 184. Отъ яснина темна магла, Темна магла попаднала, Ситна роса заросила. *М.* 12.

Заросѣ *м. св.* понюлю росу: Кога ке ми дете плачить Дете плачить за цицанѣ Да го кла'нишъ подъ стрѣите, Ке заросамъ ситна роса, Ке надоямъ машко дете. *М.* 1.

Зарумѣнѣ *пр.* зарумянившійся: Свadbари-тъ чисто облѣчени, весели и зарумѣни отъ рѣзно-то руйно винце. *Ч.* 74.

Зарѣ* (*zarf* *subs. ar.* 1) *Esprit, finesse, adresse.* 2) *Élégance.* 3) *Vase.* 4) *Étui.* 5) *Plateau, soucoupe*) подставка къ чашечкѣ, изъ которой пьютъ кофе: Филджани сѣщо отъ срѣбро и работени съ сѣр-ма, за кои-то имаше и особни зарфови. *Л. Д.* 1874 *р.* 241. Това бѣха зарфове-тъ (свързаны отъ срѣбренъ телъ) на турски-тъ филджани,